

TOWARZYSZE I OBYWATELE!
SZANOWNI GOŚCIE
Z NIEMIECKIEJ REPUBLIKI DEMOKRATYCZNEJ!

Z inicjatywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Zielonej Górze oraz przy pomocy Okręgowego Komitetu Socjalistycznej Partii Jedności we Frankfurcie nad Odrą — Lubuskie Towarzystwo Naukowe, Stacja Naukowa Polskiego Towarzystwa Historycznego, Zarząd Wojewódzki TRZZ zorganizowały sesję poświęconą dwudziestoletnim osiągnięciom w budownictwie socjalizmu Niemieckiej Republiki Demokratycznej, w sferze socjalistycznego wychowania ludzi pracy, rozwoju ekonomiki i polityki oraz stosunków międzynarodowych. Sesja odbywa się w Gubinie nad Nysą, w mieście w którym urodził się wielki bojownik niemieckiego i międzynarodowego ruchu robotniczego — pierwszy prezydent NRD — Wilhelm Pieck.

Jesteśmy przekonani, że dzisiejsza sesja przyczyni się do pogłębienia wiedzy w społeczeństwie polskim o Niemieckiej Republice Demokratycznej, a jej treści będą z pożytkiem wykorzystane dla umocnienia przyjaźni między naszymi narodami.

Powstanie i rozwój NRD jest jedną z konsekwencji rozgromienia imperializmu niemieckiego w jego hitlerowskim wcieleniu — dzięki przede wszystkim ogromnemu wkładowi Związku Radzieckiego w zwycięstwo i dzięki uwolnieniu tej części narodu niemieckiego od faszyzmu przez mocarstwo socjalistyczne. Jednak przeobrazić Niemcy i Niemców mogli jedynie niemieccy komuniści, socjaliści i antyfaszyści. Ci z obozów koncentracyjnych, z podziemia, emigranci, którzy przystąpili pierwsi do niezwykle trudnego zadania. Nie poddając się zwątpieniu — wśród dymiących jeszcze ruin miast i wsi, w kraju przytłoczonym klęską i nastrojami beznadziejności zaczęli pracować nad jego przebudową na nowych fundamentach, usuwając spustoszenia. Groźniejsze przy tym od spustoszeń materialnych były te, jakie w umysłach poczyniło 12 lat hitleryzmu i — ujmując rzecz szerzej — siedem wieków imperializmu w różnych odmianach.

Wspólne tradycje polskiego i niemieckiego ruchu robotniczego, uznanie naszej granicy na Odrze i Nysie układem zgorzeleckim oraz wyniki wzajemnej współpracy gospodarczej i kulturalnej w okresie tych 20 lat świadczą, że Niemiecka Republika Demokratyczna stała się naszym najbliższym przyjacielem w walce o pokój i socjalizm przeciw imperializmowi, militaryzmowi i rewanżyzmowi zachodniemieckiemu. Trzeba stwierdzić, że w okresie tych 20 lat dzięki wielkiemu wysiłkowi i ofiarności klasy robotniczej i wszystkich ludzi pracy w Niemieckiej Republice Demokratycznej pod kierownictwem Socjalistycznej Partii Jedności osiągnięto wspaniałe rezultaty we wszystkich dziedzinach życia. W państwie tym tworzy się model przyszłości dla wszystkich Niemców, wykuwają się ich przyszłe losy zarówno na wschód jak i na zachód od granicy państwowej NRD. W państwie tym widzimy praktyczne zastosowanie teorii marksizmu-leninizmu. Socjalistyczna

Partia Jedności nie głosi pustych słów o socjalizmie, a przywiązuje wielkie znaczenie do konkretnych spraw, decydujących o dalszym budownictwie ustroju socjalistycznego, o umocnieniu siły i podniesieniu roli na arenie międzynarodowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Cały okres 20-letniego rozwoju NRD odbywa się w warunkach ostrej walki klasowej, szczególnie w sferze ideologicznej w związku z propagandą antykomunistyczną, płynącą bezpośrednio na ten kraj z Niemieckiej Republiki Federalnej. Trzeba stwierdzić, że w tej dziedzinie propaganda, praca masowo-polityczna partii, a szczególnie środki masowego przekazu NRD, znajdują się nie tylko w obronie, ale rozwijają skuteczną ofensywę, dzięki której idee socjalizmu stają się coraz bliższe ludziom pracy nie tylko w NRD, ale również w Niemczech zachodnich.

Wielką rolę w ideowej, socjalistycznej ofensywie odgrywa w NRD kultura i sztuka w przeciwieństwie do zachodnioniemieckiego życia duchowego, którego cała treść zwrócona jest w przeszłość. „Rewolucyjne przeobrażenia zachodzące w nauce i technice stawiają społeczeństwo przed nowymi zadaniami, ale zachodnioniemieckie społeczeństwo ma spóźnione myślenie, to przeszkadza mu poważnie zająć się swoim własnym losem” — pisze w swej książce pt. „Fałsz przebrzmii” zachodnioniemiecki uczyony Karol Steinbuch.

Klasy rządzące NRF w warunkach rozwijającego się kapitału państwowo-monopolistycznego nie mogą istniejącego stanu rzeczy zmienić. Życie duchowe społeczeństwa NRF jest pod wpływem tych klas, które hamują rozwój społeczny.

Dotychczasowa polityka rządów NRF nastawiona była na uzyskanie sankcji prawnych dla powrotu na scenę polityczną najbardziej agresywnych sił, na utworzenie nowego potencjału agresji niemieckiego imperializmu, na przekreślenie litery i ducha Poczdamu i zmianę rezultatów II wojny światowej.

W Niemieckiej Republice Demokratycznej procesy te kształtowały się zupełnie inaczej. W ciągu 20 lat swego istnienia NRD dokończyła rewolucji antyfaszystowsko-demokratycznej i dokonała rewolucji socjalistycznej. Socjalistyczna własność środków produkcji stała się trwałą materialną podstawą ekonomicznej władzy ludu pracującego. Na społecznej własności rozwija i opiera się socjalistyczna demokracja.

XX-lecie NRD znajduje głęboki oddźwięk solidarności wśród narodu polskiego, wśród narodów wszystkich państw socjalistycznych i wszystkich bojowników walczących o socjalizm i pokój.

XX-lecie NRD dowodzi całemu światu, że dzieło odważnie podjęte przez niemieckich komunistów i antyfaszystów na gruzach hitlerowskiej Rzeszy, dzieło budowy nowego, socjalistycznego, pokojowego państwa niemieckiego zdało w pełni historyczny egzamin. NRD konsekwentnie realizowała postanowienia poczdamskie potwierdzając przy wielu okazjach ich nieprzemijającą ważność.

Dla nas, Polaków, stosunek do ducha i treści Poczdamu jest ważną sprawą, bo ujawnia on rzeczywistą postawę rządów wobec naszego kraju, pozwala rozpoznać przyjaciół i sojuszników. I ta okoliczność wystarcza, aby odczuwać głębokie zadowolenie z faktu istnienia za naszą zachodnią granicę pierwszego państwa niemieckich robotników i chłopów. Ale są także i inne powody umacniające nasze zaufanie do trwałości procesów zachodzących w NRD. Mam tu na myśli olbrzymią pracę wychowawczą, którą w skrócie nazwać by można dziełem narodowej reedukacji. Nie zrozumie ogromu tej

praty ten, kto aptekarską wagę chciałby przykładać do tak unikalnego w historii procesu, jakim jest zmiana tradycyjnych postaw, przewyciężenie odwiecznych pojęć i odczuć, wdrażanie sympatii i wspólnoty z narodami, które ukazywano kiedyś w karykaturalnej pogardliwej postaci, wzbudzaniu poczucia współodpowiedzialności za zbrodnie własnego narodu, współczucia dla jego ofiar, solidarności z tymi, co walczą o postęp ogólnoludzki.

Droga reedukacji narodowej, a następnie powszechnej edukacji, którą konsekwentnie kroczy NRD prowadzi ku realizacji dwóch celów: reorientacji politycznej i ideowej społeczeństwa oraz sukcesów gospodarczych.

Dzięki rewolucji socjalistycznej, NRD — mimo że startowała niemal od zera i mimo bońskiej akcji dywersyjno-sabotażowej, osiągnęła ogromne sukcesy gospodarcze.

Co składa się na dzisiejszy potencjał przemysłowy NRD? Rozbudowana energetyka i chemia, rozwinięty przemysł maszynowy, zbudowany od podstaw przemysł stoczniowy i — praktycznie — hutniczy. W przyszłej strukturze przemysłu, obok wytwórczości chemicznej i przemysłu budowy maszyn — zakłada się dominację elektroniki, elektrotechniki i automatyki.

Oblicza się, że 25—30% przyrostu dochodu narodowego **uzyskuje się** w NRD dzięki podnoszeniu kwalifikacji pracowników. W przeciwieństwie do NRF — w NRD państwo czuje się odpowiedzialne za stworzenie pracującym możliwości nadążania za postęпами rewolucji naukowo-technicznej. Dzięki temu nowoczesna nauka i technologia otwiera przed każdym człowiekiem pracy w NRD szansę awansu i poprawę warunków bytu.

Na nowoczesności pragnie bowiem NRD oprzeć swój skok w rozwoju gospodarczym. Już dziś znajduje się ona w pierwszej dziesiątce najbardziej rozwiniętych państw świata. Przy zasiedleniu sięgającym 0,5% ludności kuli ziemskiej uzyskuje 1,7% światowego dochodu narodowego. Oznacza to czterokrotny wzrost w stosunku do 1949 roku. Stanowiąc trzecią część terytorium dawnej Rzeszy — NRD produkuje w ciągu dziesięciu miesięcy tyle — ile całe Niemcy w 1936 roku.

Rozwój gospodarczy NRD umacnia jej ustrój socjalistyczny i potwierdza trafność wyboru dokonanego przez tę część Niemiec, która obrała drogę socjalizmu. Potwierdza nie tylko we wskaźnikach produkcyjnych, lecz także w odczuciu społeczeństwa NRD.

Wbrew uporczywym zabiegom rządu bońskiego, wbrew jego groźbom i naciskom w roku 1969 — 19 krajów utrzymywało z NRD stosunki na szczeblu ambasad i poselstw, a 13 innych — stosunki konsularne. W 29 państwach działały oficjalne przedstawicielstwa i misje handlowe NRD. Łączność z obozem socjalistycznym daje Niemieckiej Republice Demokratycznej niezbędne warunki istnienia i rozwoju. Istnienie NRD poważnie ogranicza możliwości polityczne, militarne i gospodarcze imperialistycznych Niemiec.

Można wymienić wiele czynników, które łączą NRD z naszym krajem i innymi państwami socjalistycznymi, należą do nich: proletariacki internacjonalizm, więź ideologiczna i klasowa, solidarność partii marksistowskich i leninowskich, wspólne uczestnictwo w Układzie Warszawskim i RWPG. Dochodzi też czynnik specyficzny: NRD jest dla Polski pierwszym państwem niemieckim w ciągu tysiąca lat sąsiedztwa, które deklaruje przyjaźń dla naszego kraju, w tym duchu wychowuje swoje społeczeństwo, przesuwając granicę naszego bezpieczeństwa o 200 km na zachód. Dlatego sprawę naszego sojusznika traktujemy w łączności z nimi: uznanie wszystkich granic —

tej na Odrze i Nysie i tej na Łabie i Wezerze — uznanie i respektowanie przez NRF powojennej rzeczywistości w Europie.

Województwo nasze od kilkunastu lat utrzymuje dobrosąsiedzkie stosunki z okręgiem Frankfurt nad Odrą, a przygraniczne powiaty z wszystkimi powiatami granicznymi w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Jesteśmy dumni z tego, że idee proletariackiego internacjonalizmu możemy w sposób praktyczny, tu na zachodnich rubieżach naszego kraju, realizować wspólnie z towarzyszami NRD.

Na przestrzeni tego czasu wspólnie ze społeczeństwem zza Odry podejmowaliśmy wiele przedsięwzięć politycznych manifestując swą niezłomną wolę walki o pokój przeciw bońskim militarystom. Rozwijaliśmy współpracę gospodarczą i kulturalną. Wymienialiśmy systematycznie informacje o osiągnięciach i bieżących zadaniach politycznych i gospodarczych w naszych województwach poprzez wymianę artykułów w prasie i audycjach radiowych, w działalności lektorskiej i organizacjach społecznych, podczas spotkań kierownictwa Komitetu Wojewódzkiego PZPR z Komitetem Okręgowym SED i prezydiów rad narodowych.

W XX rocznicę powstania NRD składamy na ręce, tu obecnych przedstawicieli narodu Niemieckiej Republiki Demokratycznej — Komitetu Okręgowego SED z Frankfurtu nad Odrą nasze najszczerze życzenia dalszych sukcesów w budownictwie socjalizmu, w walce o pokój i bezpieczeństwo zbiorowe w Europie, w walce o naszą wspólną sprawę.